

маніпуляторів очевидна й закономірність однозначна: чим ширша аудиторія, на яку необхідно здійснити вплив, тим більш універсальними повинні бути мішені. Спеціалізованість і точна спрямованість масового впливу можливі тоді, коли організатору впливу відомі специфічні якості потрібних верств населення чи груп людей. Відповідно, чим вужча передбачувана аудиторія, тим точнішим має бути підстроювання під її особливості. У випадках, коли таке підстроювання за будь-яких причин не проводиться, знову з'являються універсальні збудники: гордість, прагнення до задоволення, комфорту, бажання мати сімейний затишок, просування по службі, популярність, - цілком доступні й зрозумілі більшості людей цінності. Якщо ж при цьому щось не спрацьовує, то це можна розглядати як неминучу платню за вихідну економію.

Література:

1. Руднева А. О. Інформаційна безпека та інформаційна політика України в умовах інформаційного протистояння / А. О. Руднева // Соціальне прогнозування та проектування політичних ситуацій та процесів: Матеріали III Міжнародної наукової конференції (29 березня 2013). – Запоріжжя, 2013. – С. 194–196.

2. Фісун А. О. Особливості механізму інформаційних війн в сучасному глобальному суспільстві / А. О. Фісун // Матеріали Міжнародної наукової конференції «Соціальне прогнозування та проектування політичних ситуацій та процесів» (01-02 березня 2012 р.). Запоріжжя : КСК-Альянс, 2012. – С. 124-126.

Соснін Олександр (Київ, Україна)

Воронкова Валентина (Запоріжжя, Україна)

УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНОЮ СИСТЕМОЮ ЯК ФАКТОР ІНТЕГРАЦІЇ СОЦІУМУ В ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО

В умовах глобального розвитку світу виникає велика необхідність управління міжнародною системою відносин, так як, по-перше, існує потреба у наданні міжнародним відносинам більшої структурної організованості, що потребує підвищення ефективності управління міжнародними відносинами, які у значній мірі ускладнилися у зв'язку з сучасними реаліями конфліктів, які зачіпають, зокрема україно-російські відносини; по-друге, у зв'язку з необхідністю підвищення ефективності дієвості міжнародно-правового регулювання, що зумовлено готовістю держав узгоджувати, приймати і виконувати відповідні норми; по-третє, у зв'язку з посиленням результативності взаємодії на міжнародній арені, що знаходить своє вираження у формуванні стійких елементів міжнародної системи (інтеграційних комплексів, політичних просторів, міжнародних режимів); по-четверте, пошуками країнами міжнародного лідерства для вирішення тих чи інших міжнародно-політичних задач і мобілізації з цією метою інших учасників міжнародного життя.

У рамках Ялтинсько-Потсдамської міжнародної системи претензії на глобальне лідерство висували лише дві держави – СРСР і США, проте були і інші країни з амбіціями чи реальним потенціалом лідерства меншого масштабу – Югославія, Китай, Франція (часів голістського правління у відношенні США). Сьогодні стикаємося з тенденцією розмивання відносного превалювання США на міжнародній арені і розширення можливостей інших держав, що посилюється з поліцентричним характером системи міжнародних відносин. Держав, які мають потенціал лідерства сьогодні стає все більше, навіть якщо йде мова про лідерство в обмежених територіальних ареалах чи стосовно до окремих функціональних просторів.

Наприклад, у рамках ЄС роль ініціаторів у просіванні цілого ряду інтеграційних проектів відіграють Франція і Німеччина, феномен регіонального лідерства все більше розширюється. Такий розвиток у принципі працює на структурування міжнародної системи відносин і тим самим підтримання її стабільності. У той же час «автоматичного» формування коаліцій «за» чи «проти» у рамках міжнародних проектів не існує (такими діями може бути сприяння економічній допомозі, використання політичних механізмів, на правлення миротворчого контингенту в ту чи іншу країну, здійснення гуманітарної інтервенції, проведення рятувальної місії, організація антитерористичних операцій).

З числа 10-15 держав, що складають ядро сучасної світової системи, розраховувати на успішне лідерство можуть перш за все ті країни, які проявляють зацікавленість в укріпленні міжнародно-політичного порядку, повазі до міжнародного права та інтересам інших держав. Інфраструктуру сучасної міжнародної системи створюють постійні міждержавні (міжурядові) організації та інші формати багатосторонньої взаємодії держав. Деякі багатосторонні структури займають особливе місце в існуючому міжнародному порядку – ООН, Рада Безпеки, «група вісімки», « велика двадцятка». НАТО і ЄС та інші. Проте сьогодні в умовах глобальної трансформації сучасного соціуму зростає актуальність у створенні не загального, а вузько функціонального призначення, що направлено на міждержавну взаємодію з ряду напрямків – екологія, клімат, Інтернет, національна безпека, боротьба з піратством.

Найбільш розповсюдженим у сучасних умовах є феномен міжнародної інтеграції, вектор якого зорієнтований на формування більш цілісного комплексу. Важливою функцією інтеграційних процесів виступає можливість нейтралізації нестабільності на регіональному рівні (приклад, російсько-український конфлікт). Регіональна інтеграція сьогодні прокладати шлях до взаємної співпраці як великих, так і малих територіальних об'єднань, консолідуючи кожний з них і підвищуючи його дієздатність як учасника міжнародної системи по цілому ряду інтеграційних процесів. У той же час виникла висока міра нестабільності на глобальному рівні, що породжена

російсько- українським конфліктом з його сценарієм формування «Новоросії», що сприяє нестійкості і всієї міжнародної системи. Саме «зверху» сьогодні виникають найбільш значні імпульси до врегулювання регіональних конфліктів.

Реалізація управління міжнародною системою проявляється сьогодні на рівні регіональних інтересів, що потребують формування відповідних правових чи інституційних механізмів вирішення проблем регіонального життя. Деякі міжнародні режими мають практично глобальний характер (нерозповсюдження ядерної зброї), деякі прив'язані до тих чи інших територіальних ареалів (контроль за ракетними технологіями). Але у практичному плані формування міжнародних режимів здійснюється на регіональному рівні як крок до виконання тісних та імперативних глобальних обов'язків чи як засіб колективного захисту від проявів глобалізму.

В контексті управління міжнародною системою як спосіб її функціонування слід виділити декілька кластерів багатосторонньої взаємодії у сучасній міжнародній системі, завдяки якій здійснюється її функціонування: 1) ООН, Рада Безпеки; 2) «група 8», «група 20»№; 3) міждержавні організації загального призначення – регіональні – СНД, Ліга арабських країн – ЛАК, Організація американських держав – ОАД, Африканський союз, Асоціація країн Південно-Східної Азії – АСЕАН; трансрегіональні – ОБСЄ, ШОС; 4) інтеграційні і протоінтеграційні - ЄС, ЄвраАзЕС; 5) міждержавні організації з конкретною функціональною орієнтацією - НАТО, ОДКБ; інші – ЮНЕСКО, ВТО, МВФ, Міжнародний союз електрозв'язку – МСЕ; 6) багатосторонні консультативні формати – «ЄС плюс», договірні режими - обмеження озброєнь; 7) багатосторонні консультативні формати загального характеру і проблемо сфокусовані. Все ці організації успішно діють на міжнародній арені, вимагаючи в тій чи іншій мірі свого реформування.

Література:

1. Andriukaitiene Regina, Voronkova Valentyna, Kyvliuk Olga, Maksimenyuk Marina and Aita Sakun. Theoretical insights into expression of leadership competencies in the process of management. *Problems and Perspectives in Management*, 15(1-1), 220-226. (Scopus) / *Проблеми и перспективы в сфере менеджмента*. Сумы, 2017. [http://dx.doi.org/10.21511/ppm.15\(1-1\).2017.09](http://dx.doi.org/10.21511/ppm.15(1-1).2017.09).
2. Куцепал С.В. *Комунікація та діалог у контексті освітніх викликів сучасності* / С.В.Куцепал // *Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць* / гол. ред. В.М.Вашкевич. – К.: ВІР УАН, 2012. – Випуск 66 (№ 11). – С. 531-534.
3. Кушерець В. І. *Знання як стратегічний ресурс суспільних трансформацій* / В. І. Кушерець. – К., 2002. – 248 с.
4. Лазаревич А. А. *Глобальное коммуникационное общество* / А. А. Лазаревич.- Минск: Беларус. наука, 2008. – 350 с.
5. Лазаревич А. А. *Становление информационного общества: коммуникационно-эпистемологические и культурно-цивилизационные основания* / А. А. Лазаревич; науч. ред. И. Я. Левяш. - Минск : Беларуская навука, 2015. – 537 с.
6. Соснін О.В., Воронкова В.Г., Постол О.Є. *Сучасні міжнародні системи та глобальний розвиток (соціально-політичні, соціально-економічні, соціально-антропологічні виміри): Навчальний посібник* / О.В.Соснін, В.Г.Воронкова, О.Є.Постол.- Київ: Центр навчальної літератури, 2015. – 556 с.